

Conference med Rettens øvrige Medlemmer, og man kan derfor være sikker paa, at hvis der findes en saadan dygtig Mand til Posten, vil han ogsaa fremdeles vedblive at beskæde denne Function. En Paragraph, som ligeledes har givet Anledning til Bemærkning, er § 4, forsaavidt den omhandler Behandlingsmaaden af de Sager, der skulle indbringes for den nye Afdeling; Meningen er givet, at Behandlingen nemlig skal være offentlig og forøvrigt efter de Regler, som gjælde for offentlige Politifagers Behandling. Men kan nu ikke undgaae at faae noget Reskrevet ved disse Sagers Behandling, men jeg tør sige, at med Hensyn til det langt overveiende Antal af bemeldte Sager har Protokollationen med Hensyn til Tidsanvendelsen særdeles Lidet at sige, idet ikke Andet end det, hvorpaa det egentlig kommer an, er Gjenstand for en saadan Protokollation; man behøver virkelig ikke at frygte for, at Dommeren uden Grund skulde vidtløftiggjøre Protokollationen; thi alene Bestemmelsen om, at Behandlingen skal være summarisk, ligesom ogsaa Bestemmelsen om den Tid, inden hvilken Dommen skal afgives, under alle Omstændigheder vil være en Tilskyndelse for ham til ikke at vidtløftiggjøre Sagen mere end nødvendigt. Der er opløst Spørgsmaal, om ikke Procuratorer kunne møde ved Behandlingen af de offentlige Politifager; den gjældende Lovgivning maa her gjøre Udslaget, altsaa Placat af 12te Januar 1821 og Loven 14de Juni 1850; efter den sidstnævnte Lov kunne Procuratorer møde ved Politiretter, saavel i private som i offentlige Sager, men de kunne ikke møde i de offentlige Politifager ved Forhørsoptagelse; hvis den paatænkte Afdeling kommer istand, kan Sagføreren følge Forhørerne, han kan overvære dem ligesaavel som enhver Anden, og naar Forhørerne ere forbi, kan han enten selv fremtræde paa sin Parts Vegne eller veilede ham, og kan navnlig begjære Sagen udsat; paa den Maade vil altsaa Sagføreren kunne følge den Parts Sag heelt igjennem, som har ønsket at benytte hans Hjælp. Der har fremdeles været Spørgsmaal om, hvorledes det forholdt sig med Beviset i disse Sager; ja, det maa afgjøres efter, hvad Lovgivningen i saa Henseende fordrer i alle andre Sager. Naar man i den Henseende

har været Frygt for, at man forneget vilde holde fast paa det lovbundne Beviis, skal jeg tillade mig at yttre, at jeg i det Hele troer, at man er forneget tilbøjelig til at forestille sig, at Domstolene holde fast ved de lovbundne Beviser; ganske vist rette de sig efter Lovgivningens Forskrifter, men Lovgivningen er af den Besskaffenhed, at den aadner en vid Mark for det frie Skjøn, saaledes at alle Sagens Omstændigheder komme under Overveielse, eller med andre Ord, for at jeg skal udtrykke mig kort, det er Omstændighedernes Heelhed, Omstændighederne tagne i deres Sammenhæng, som kommer til at gjøre Udslaget, og derfor vil der heller ikke være nogen Grund til, hvad der ogsaa er bleven omtalt under denne Sag, at frygte den særlige Troværdighed, som efter den gjældende Lovgivning er tillagt visse Bestillingsmænd og deriblandt Politiets Betjente; dette som alt Øvrigt kommer til at berøve paa en Opfattelse af de foreliggende Beviisdata, saa at denne særegne Troværdighed ikke vil komme til at udøve nogen skadelig Indflydelse for Bedkommende. Ved denne Leilighed skal jeg desuden bemærke, at Spørgsmaalet om den Troværdighed, der skal tillægges Politiets Betjente, med Hensyn til Fornærmelser mod Politiet, skal naturligtviis ved den første Leilighed, der frembyder sig til en Omordning af Forholdet, blive Gjenstand for en omhyggelig Overveielse. En Bestemmelse, som har vakt meget Anstød her i Thinget, er Forskriften om Grændserne af den Straf, som Dommeren i den enkelte Afdeling uden Appel — forsaavidt ikke samme gives ved særlig Bevilling — skal kunne paalægge; det gaaer mig, som det gif den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Amts 3die Valgfreds (Liebe), og som det er gaaet Flere, at de for deres Personer ikke nære nogen Tvivl om, at en saadan Bestemmelse godt kan bestaae; men ligesom de have troet, at de stærke Udtalelser fra mange Sider tilkjendegive, at Stemningen i alt Fald er meget imod den, saaledes har ogsaa jeg faaet det samme Indtryk. Naar jeg saaledes har hørt yttre, at en Bestemmelse af den Natur vilde let komme til at vække en ufordeelig Mening om den Afdeling, der saaledes blev oprettet, saa skal der, idet jeg selv har troet, at man maaskee var gaaet noget for vidt, fra